

[Aksel Møller.]

indtrykket af hans appel til samarbejde og loyalitet blive stående som det mest karakteristiske i denne sag.

Bertel Dahlgaard: Forinden jeg retter nogle udtalelser til den høje regering, vil jeg gerne fremsætte enkelte replikker i anledning af de taler, der nu er holdt i dag.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller rejste et virkelig stort og vidtrækkende spørgsmål, nemlig om hans parti havde tabt et eller to mandater i indeværende år. Hans beregning skulle vise, at man kun havde tabt et mandat, og at en udtalelse af mig kunne forstås på forkert måde. Ja, jeg må sige, den statistik, der foreligger, viser, at partiet tabte et mandat i april, og at partiet igen tabte et mandat nu sammenlignet med det mandatanal, man skulle have i henhold til tallene fra april. Nu forstår jeg, at det ærede medlem ved en sindrig beregning af bevægelserne og en sammenligning af stemmetallene fra 1950 og 1953 mener at kunne bevise, at man faktisk kun skulle have tabt et mandat. Ja, hvis det virkelig viser sig, så skal jeg gøre det ærede medlem denne indrømmelse i dette meget store spørgsmål. Så var resultatet altså det, at det ærede medlems parti tabte et mandat i indeværende år, medens det radikale venstre ikke tabte noget mandat i året set som helhed.

Jeg forstod, at det ærede medlem også anså det nu afholdte valg for en stor rehabilitering af den tidligere højtærede udenrigsminister. Det er muligt, det er ligesom man ser på den slags ting. Jeg havde den ære at have besøg af den tidligere udenrigsminister i Skive under valgkampen, og jeg så i samtlige landets konservative blade, at han havde vundet en vældig sejr på dette møde, og det lyder jo højst sandsynligt, men desværre stod resultatet ikke i forhold til sejrens størrelse, idet partiet i Skivekredsen gik ikke så lidt tilbage. Jeg skal til gengæld, når jeg fremdrager denne kedelige kendsgerning, erkende, at det radikale venstre også gik tilbage; de 1 600 stemmer, som vort parti gik frem i 1950, kunne vi ikke helt fastholde; men det var altså ikke det konservative parti, disse vælgere fandt behag i.

Jeg skal endnu kun sige til det ærede medlem, at når han i dag påkaldte en for-

dragelig tone her i tinget under forhandlingerne, så synes jeg også det ærede medlems sidste tale virkelig var en smuk baggrund for en sådan påkaldelse.

Jeg skal iøvrigt sige, at spørgsmålene vedrørende regeringsdannelsen, som det ærede medlem sidst ofrede, jeg tror 20 minutter på, sikkert kan siges at være udebatteret, hvad det ærede medlems undladelse af at beskæftige sig med dem i dag også viser. Alt ligger efterhånden klart omkring regeringsdannelsen. Det er rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde i dag, at det radikale venstre ville modsætte sig en regering med konservativ deltagelse. Det ærede medlem kunne have tilføjet, at det radikale venstre samtidig gav den tidligere statsminister tilsagn om, at partiet, hvis han dannede en ren venstre-regering, ikke ved dens fremtræden for folketinget ville deltage i en politisk aktion imod den. Det fik ingen betydning, dels fordi det ærede medlems konservative kompagnoner ikke turde slippe ham løs, dels fordi det ærede medlem hr. Viggo Starcke sammen med repræsentanter for socialdemokratiet og kommunisterne tilrådede kongen at opfordre den nuværende statsminister til at søge en regering dannet.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen fremsatte iøvrigt en interessant udtalelse i dag, som jeg gerne vil benytte lejligheden til at takke ham for. Det ærede medlem indledte sine udtalelser med at sige angående mit spørgsmål om deltagelse i en social-liberal politik, at gennem mange år har herhjemme faktisk alle været at finde på en social-liberal linie. Ja, kan det nu være helt rigtigt? (Afbrydelse af *Karl Olsen*). Det mener det ærede medlem hr. Karl Olsen åbenbart. Jeg mindes et udtryk, der blev benyttet i det konservative partis førende organ efter valget i 1950, hvor man meget morsomt siger: de radikale har noget; de kalder socialliberalismen, en slags trylleæske, i hvilken man kan lægge et silketørklæde ned og tage en kanin op. Ja, det er virkelig udtryk for den almindelige tilslutning til socialliberalismen, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen altså mener der har været.

Lad det nu være. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen lovede altså faktisk i dag for sit vedkommende interesse for at deltage i,